

rettighederne og aktuelle spørgsmål vedrørende menneskerettigheder som en afgørende faktor for demokratisk stabilitet og sammenhæng i Europa. Jeg deltager i konferencen i Rom.

Europarådets generalsekretær vil her fremlægge to rapporter med en lang række inspirerende forslag. Ministerkonferencen vil selvsagt ikke umiddelbart kunne tage stilling til disse forslag. Jeg går ud fra, at vi kan sætte eksperter til at undersøge, hvilke forslag der er bæredygtige. Forhåbentlig kan der hermed skabes grundlag for at fortsætte dynamikken i Europarådets arbejde.

Forhandling

Henning Gjellerod (S):

Indledningsvis vil jeg gerne takke udenrigsministeren for den skriftlige redegørelse og den mundtlige besvarelse af forespørgslen, og jeg vil med det samme sige, at jeg fuldt ud deler de synspunkter, som udenrigsministeren har givet med hensyn til Menneskerettighedsdomstolens virke. Jeg tror, jeg her kan tale på hele delegationens vegne.

Personlig er jeg meget glad for, at vi gennem debatter som den i dag kan få lov til at sætte fokus på arbejdet i Europarådet. Det er min absolutte mening, at Europarådet er blevet mere synligt gennem de sidste par år, og at den debat, som vi havde sidste år, var medvirkende hertil.

Nu vil jeg så komme med nogle bemærkninger om arbejdet i den parlamentariske forsamling. Det er jo sådan, at Europarådet vokser. Europarådet vokser endnu. I juni anbefalede den parlamentariske forsamling optagelse af Armenien og Aserbajdsjan, og når disse to lande er accepteret også af ministerkomiteen, ja, så er antallet af medlemslande i Europarådet oppe på 43.

Tilbage er der nu kun tre-fire lande, som endnu ikke har opnået medlemskab af Europarådet. Det drejer sig om Belarus, Bosnien-Hercegovina og Jugoslavien, altså Serbien-Montenegro, og endelig har Monaco indledt formelle tilnærmelser til samarbejdet i Europarådet. Med hensyn til Jugoslavien vil det være sådan, at på det kommende standing committee møde i næste uge vil den nye præsident i Jugoslavien, Kostunica, være til stede.

Medlemskab af Europarådet er en anerkendelse af, at et land opfylder europæiske standar-

der for et velfungerende demokrati, samtidig med at det er en absolut betingelse for enhver samarbejdsaftale med Den Europæiske Union.

En gang om året spiller den parlamentariske forsamling en rolle, der rækker langt uden for det europæiske kontinent. Forsamlingen udgør under samlingen den sidste uge i september den parlamentariske dimension for arbejdet i OECD, Organisationen for Samarbejde og Udvikling i Europa. I år fandt debatten sted den 27. september, og ved den lejlighed diskuterede delegationer fra Canada, Mexico, Australien, New Zealand, Japan og Korea på lige fod med deres europæiske kolleger.

Man diskuterede økonomisk udvikling i de vestlige industrilande, efterkrisen i Asien omkring 1997, man tog bestik af virkningen af globaliseringen på den regionale økonomiske udvikling, såvel i ilande som i ulande, og den afgående formand for den økonomiske komité, fru Helle Degn, præsenterede en rapport om international bekæmpelse af korruption og økonomisk kriminalitet.

Formålet med dannelsen af Europarådet for 51 år siden var at sikre fred og stabilitet inden for medlemslandenes grænser og gerne udenfor ved at indføre menneskerettighedsprincipper, respekt for lov- og retsorden, beskyttelse af minoriteter og sikring af fundamental frihed.

Det skal imidlertid indrømmes, at i Europa som helhed, det Europa som omfatter både Rusland, Kaukasus, Balkan og det tyrkiske område, er fred og stabilitet ikke nogen selvfølge, desværre langt fra.

Det er ikke alle nye demokratier, der har været i stand til at opfylde de betingelser og løfter, der er afgivet i forbindelse med optagelse i Europarådet. Disse stater befinder sig under en såkaldt overvågningsprocedure, som giver anledning til offentlig debat om fremskridt og pludseligt opståede og omsiggribende spændinger i den pågældende medlemsstat.

Netop derfor har udviklingen i Tjetjenien i de sidste års tid været overvåget og vurderet i forsamlingen. Der har været debatter, der er udstedt anbefalinger til de russiske myndigheder, til ministerkomiteen og til det internationale samfund. Og ad hoc-grupper har rejst rundt for at orientere sig om situationen på stedet.

I april fik den russiske delegation frataget stemmeretten i den parlamentariske forsamling, men ikke desto mindre er dialogen med den russiske delegation fortsat, idet medlemmer af Europarådet deltog i den russiske Statsdumas